

III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

της 9ης Νοεμβρίου 2018

σχετικά με πρόταση κανονισμού για τη δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Λειτουργίας Σταθεροποίησης Επενδύσεων

(CON/2018/51)

(2018/C 444/05)

Εισαγωγή και νομική βάση

Στις 10 Ιουλίου 2018 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έλαβε αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διατύπωση γνώμης σχετικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Λειτουργίας Σταθεροποίησης Επενδύσεων ⁽¹⁾ (εφεξής ο «προτεινόμενος κανονισμός»).

Η γνωμοδοτική αρμοδιότητα της ΕΚΤ βασίζεται στα άρθρα 127 παράγραφος 4 και 282 παράγραφος 5 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς ο προτεινόμενος κανονισμός, στο πλαίσιο της σκοπούμενης μακροοικονομικής σταθεροποίησης, αφορά τον πρωταρχικό στόχο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών να διατηρεί τη σταθερότητα των τιμών και, με την επιφύλαξη του στόχου αυτού, να στηρίζει τις γενικές οικονομικές πολιτικές της Ένωσης, κατά τις αναφορές των άρθρων 127 παράγραφος 1 και 282 παράγραφος 2 Συνθήκης και του άρθρου 2 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εφεξής το «καταστατικό του ΕΣΚΤ»). Ο προτεινόμενος κανονισμός περιέχει επίσης διατάξεις που επηρεάζουν τον ρόλο της ΕΚΤ ως δημοσιονομικού αντιπροσώπου δημόσιων οντοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 21.2 του καταστατικού του ΕΣΚΤ.

Η παρούσα γνώμη εκδόθηκε από το διοικητικό συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 17.5 πρώτη πρόταση του εσωτερικού κανονισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Γενικές παρατηρήσεις

Η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Λειτουργίας Σταθεροποίησης Επενδύσεων (European Investment Stabilisation Function, εφεξής η «EISF») αποσκοπεί, αφενός, στην προστασία των εθνικών δημόσιων επενδύσεων σε περίπτωση εκδήλωσης μειζόνων ασύμμετρων κλυδωνισμών σε κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ και σε κράτη μέλη εκτός ζώνης ευρώ που συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ) και, αφετέρου, στην αποσόβηση του κινδύνου μετάδοσης αρνητικών δευτερογενών επιπτώσεων σε άλλα κράτη μέλη ⁽²⁾. Η EISF πρόκειται να αποτελέσει μέρος μιας ευρύτερης δέσμης εργαλείων ενίσχυσης της ανθεκτικότητας της ζώνης του ευρώ εντός του ενωσιακού πλαισίου. Η ανθεκτικότητα αναμένεται ότι θα συμβάλει στην εμβάθυνση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης (ΟΝΕ). Ο προτεινόμενος κανονισμός προβλέπει ότι η παροχή στήριξης από την EISF πρόκειται να εξαρτάται από τη συμμόρφωση με επιλεγμένες αποφάσεις και συστάσεις βάσει του ενωσιακού πλαισίου δημοσιονομικής και μακροοικονομικής επιτήρησης ⁽³⁾. Εν προκειμένω σημειώνεται ότι σκοπός του δημοσιονομικού πλαισίου της ΕΕ είναι η διασφάλιση της άσκησης χρηστών δημοσιονομικών πολιτικών και του σχηματισμού δημοσιονομικών αποθεμάτων ασφαλείας από τα κράτη μέλη σε καιρούς οικονομικής ευμάρειας ⁽⁴⁾.

Η έκθεση των πέντε Προέδρων της 22ας Ιουνίου 2015 ⁽⁵⁾ υπογράμμισε την ανάγκη ολοκλήρωσης της οικονομικής και θεσμικής αρχιτεκτονικής της ΟΝΕ. Με βάση την εμπειρία της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης προκρίθηκαν περαιτέρω μέτρα

⁽¹⁾ COM (2018) 387 τελικό.

⁽²⁾ Βλέπε αιτιολογική έκθεση του προτεινόμενου κανονισμού, σ. 2.

⁽³⁾ Άρθρο 3 παράγραφος 1 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁴⁾ Βλέπε «Η ολοκλήρωση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης της Ευρώπης», έκθεση του Jean-Claude Juncker σε στενή συνεργασία με τους Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi και Martin Schulz, 22 Ιουνίου 2015, σ. 4, διαθέσιμη στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής (ec.europa.eu).

⁽⁵⁾ «Η ολοκλήρωση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης της Ευρώπης», έκθεση του Jean-Claude Juncker σε στενή συνεργασία με τους Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi και Martin Schulz, 22 Ιουνίου 2015.

ολοκλήρωσης με σκοπό την ενίσχυση της ανθεκτικότητας των κρατών μελών σε περιστατικά σοβαρής οικονομικής ύφεσης. Ένατι των κρατών μελών υπήρχε η προσδοκία στήριξης πρωτοβουλιών για την ενίσχυση της ανθεκτικότητας των εθνικών οικονομιών και συμπλήρωσης των σχετικών προσπαθειών με τη λήψη πρόσθετων μέτρων για την ολοκλήρωση της δημοσιονομικής και οικονομικής ένωσης, ιδίως με τη δημιουργία μιας κοινής λειτουργίας μακροοικονομικής σταθεροποίησης. Η λειτουργία αυτή υπάρχει σε όλες τις νομισματικές ενώσεις και εξυπηρετεί την καλύτερη αντιμετώπιση οικονομικών κλυδωνισμών, η διαχείριση των οποίων είναι αδύνατη σε εθνικό επίπεδο. Εφόσον σχεδιαστεί κατάλληλα, μια κοινή λειτουργία μακροοικονομικής σταθεροποίησης αναμένεται ότι θα ενισχύσει την ανθεκτικότητα των οικονομιών των επιμέρους συμμετεχόντων κρατών μελών και της ζώνης του ευρώ συνολικά, ενισχύοντας με τον τρόπο αυτόν και την ενιαία νομισματική πολιτική.

Ενόψει των παραπάνω η ΕΚΤ χαιρετίζει τη νέα ώθηση που δίνεται στη συζήτηση αναφορικά με τον τρόπο δημιουργίας μιας κοινής λειτουργίας μακροοικονομικής σταθεροποίησης για τα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Όσον αφορά τη δημιουργία της συγκεκριμένης λειτουργίας είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι αυτή παρέχει όντως αποτελεσματική μακροοικονομική σταθεροποίηση, ιδίως σε περίπτωση εκδήλωσης βαθιών υφέσεων που επηρεάζουν ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ. Επομένως, η όποια λειτουργία δημοσιονομικής σταθεροποίησης θα πρέπει να είναι ποσοτικά επαρκής. Εν προκειμένω θα πρέπει να σημειωθεί ότι η πρόταση για την EISF προβλέπει ένα χρηματοδοτικό κονδύλι δανειών αντιστήριξης μέγιστου ύψους 30 δισεκατ. ευρώ, το οποίο δεν αντιπροσωπεύει παρά μόνο 0,3 % περίπου του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ) της ζώνης του ευρώ. Εξάλλου, η αποτελεσματική σταθεροποίηση απαιτεί την έγκαιρη ενεργοποίηση και εφαρμογή της στήριξης που θα παρέχει η EISF. Τα κατάλληλα κριτήρια ενεργοποίησης της εν λόγω στήριξης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη διάκριση μεταξύ κυκλικών και διαρθρωτικών εξελίξεων. Η συνθήκη ενεργοποίησης (trigger) της στήριξης από την EISF συνδέεται με το μέσο ποσοστό ανεργίας που διαμορφώνεται σε χρονικό διάστημα 60 τριμήνων. Το παρατεταμένο αυτό χρονικό διάστημα δεν φαίνεται δικαιολογημένο, καθώς το ποσοστό ανεργίας σε δεδομένη χρονική στιγμή θα μπορούσε να αποκλίνει σημαντικά από το ως άνω μέσο ποσοστό στην περίπτωση χωρών όπου η ανεργία έχει σημειώσει ισχυρή ανοδική ή καθοδική τάση εντός της 15ετίας που προηγείται. Η προβλεπόμενη συνθήκη ενεργοποίησης της στήριξης δεν πρόκειται να λαμβάνει υπόψη ούτε αγκυλώσεις στην αγορά εργασίας τις οποίες ορισμένα κράτη μέλη δεν αντιμετωπίζουν με μεταρρυθμίσεις, ούτε μεταρρυθμίσεις για την ενίσχυση της ανθεκτικότητας στις οποίες προβαίνουν άλλα κράτη μέλη. Είναι σημαντικό, η στήριξη από την EISF να λειτουργεί συμπληρωματικά σε σχέση με πρωτοβουλίες για τη διαμόρφωση χρηστών δημοσιονομικών και οικονομικών πολιτικών σε εθνικό επίπεδο και, ιδίως, για την υλοποίηση μεταρρυθμίσεων με σκοπό την αντιμετώπιση εθνικών διαρθρωτικών προκλήσεων και την ενίσχυση της συμμόρφωσης με το πλαίσιο δημοσιονομικής και μακροοικονομικής επιτήρησης της Ένωσης. Η στήριξη από την EISF θα πρέπει να συνδέεται με το ιστορικό πλήρους σεβασμού του πλαισίου δημοσιονομικής και μακροοικονομικής επιτήρησης της Ένωσης εκ μέρους του οικείου συμμετέχοντος κράτους μέλους. Ενόψει τούτου, τα σκοπούμενα κριτήρια επιλεξιμότητας φαίνονται ανεπαρκή, ιδίως εκείνο που απαιτεί την απουσία απόφασης του Συμβουλίου με την οποία διαπιστώνεται παράλειψη λήψης αποτελεσματικών μέτρων για τη διόρθωση υπερβολικού ελλείμματος κατά τη διετία που προηγείται της αίτησης στήριξης, βάσει του άρθρου 126 παράγραφος 8 ή του άρθρου 126 παράγραφος 11 της Συνθήκης⁽¹⁾. Το συγκεκριμένο κριτήριο επιλεξιμότητας πρόκειται να επιτρέπει τη χορήγηση στήριξης από την EISF και σε κράτη μέλη που κατάφεραν να μην υποπέσουν σε παράλειψη συμμόρφωσης με το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης (ΣΣΑ), παρά την ύπαρξη παρατεταμένων υστερήσεων σε σχέση με τις απαιτήσεις διαρθρωτικής προσαρμογής. Είναι σημαντικό, η μελλοντική λειτουργία σταθεροποίησης να παρέχει στα κράτη μέλη κίνητρα για τον σχηματισμό δημοσιονομικών αποθεμάτων ασφαλείας σε καιρούς οικονομικής ευμάρειας, δεδομένου ότι αυτά ενδέχεται να υποστούν μείωση σε περιόδους ύφεσης. Τέλος, θα ήταν απαραίτητο η διάδραση μεταξύ του προτεινόμενου κανονισμού και της χρήσης ευελιξίας στο πλαίσιο του ΣΣΑ, ιδίως όσον αφορά τις διατάξεις της επονομαζόμενης «επενδυτικής ρήτρας»⁽²⁾, η οποία έχει παρόμοιο στόχο με την EISF, δηλαδή τη διατήρηση των επενδύσεων σε καιρούς οικονομικής δυσπραγίας. Είναι σημαντικό να επισημανθεί η ανάγκη εισαγωγής διάταξης που θα διασφαλίζει ότι το επίπεδο της στήριξης από την EISF είναι ανάλογο του απαιτούμενου για τη διατήρηση της βιωσιμότητας του χρέους.

Ειδικές παρατηρήσεις

1. Χρήση του νομισματικού εισοδήματος ως βάσης υπολογισμού των εθνικών συνεισφορών στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης

Οι πόροι του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης πρόκειται να προέρχονται σχεδόν εξολοκλήρου από τις ετήσιες εθνικές συνεισφορές των συμμετεχόντων κρατών μελών. Οι εν λόγω συνεισφορές πρόκειται να υπολογίζονται σύμφωνα με σχέδιο συμφωνίας μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών μελών σχετικά με τη μεταφορά εθνικών συνεισφορών στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης⁽³⁾ (εφεξής το «σχέδιο συμφωνίας»). Σύμφωνα με το σχέδιο συμφωνίας, η ετήσια συνεισφορά κάθε κράτους μέλους με νόμισμα το ευρώ στο Ταμείο πρόκειται να αντιστοιχεί σε ποσοστό 6 % επί του ύψους του νομισματικού εισοδήματος που καταναέμεται στην οικεία ΕθνΚΤ στο τέλος του προηγούμενου οικονομικού έτους σύμφωνα με το άρθρο 32 του καταστατικού του ΕΣΚΤ. Η ετήσια συνεισφορά των κρατών μελών εκτός ζώνης ευρώ που συμμετέχουν στον ΜΣΙ ΙΙ πρόκειται να υπολογίζεται με βάση τύπο που θα λαμβάνει υπόψη το συνολικό νομισματικό εισόδημα του Ευρωσυστήματος και θα καθορίζει το κατανεμητέο μερίδιο κάθε τέτοιου κράτους μέλους αποκλειστικά με βάση το ΑΕΠ και όχι τον πληθυσμό.

⁽¹⁾ Εν προκειμένω θα πρέπει να σημειωθεί ότι, βάσει του άρθρου 126 της Συνθήκης, όταν κράτος μέλος δεν εφαρμόζει συστάσεις που του έχει απευθύνει το Συμβούλιο με προηγούμενη απόφασή του η οποία διαπιστώνει παράλειψη συμμόρφωσης του πρώτου με τις προϋποθέσεις της Συνθήκης αναφορικά με το κριτήριο του ελλείμματος, το Συμβούλιο πρέπει να εκδώσει απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η παράλειψη ανάληψης αποτελεσματικής δράσης σε εφαρμογή των ως άνω συστάσεων του.

⁽²⁾ Η «επενδυτική ρήτρα» περιέχεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών (ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1).

⁽³⁾ Το σχέδιο συμφωνίας είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/budget-may2018-contributions-stabilisation-fund_en.pdf.

1.1. Θεσμική ανεξαρτησία

Η αρχή της θεσμικής ανεξαρτησίας διατυπώνεται ρητά στο άρθρο 130 της Συνθήκης και στο άρθρο 7 του καταστατικού του ΕΣΚΤ. Αυτά τα δύο άρθρα απαγορεύουν στις ΕθνΚΤ του ΕΣΚΤ και στα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων τους να ζητούν ή να δέχονται υποδείξεις από θεσμικά όργανα και οργανισμούς ή υπηρεσίες της Ένωσης, κυβερνήσεις κρατών μελών ή οποιονδήποτε άλλο φορέα. Ακόμη, τα εν λόγω θεσμικά όργανα και οργανισμοί ή υπηρεσίες της Ένωσης, οι κυβερνήσεις κρατών μελών ή άλλοι φορείς δεσμεύονται να σέβονται την ως άνω αρχή και να αποφεύγουν να ασκούν επιρροή στα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων των ΕθνΚΤ κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους των σχετικών με το ΕΣΚΤ ⁽¹⁾. Ενώ το σχέδιο συμφωνίας καθιστά σαφές ότι οι συνεισφορές στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης συνιστούν υποχρεώσεις πληρωμής των συμμετεχόντων κρατών μελών, η αρχή της θεσμικής ανεξαρτησίας απαιτεί από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών να μην ασκούν οποιαδήποτε πίεση στις οικείες ΕθνΚΤ. Εν προκειμένω η αναφορά του σχεδίου συμφωνίας στην εθνική συνεισφορά κράτους μέλους ως συνεισφοράς που αντιστοιχεί σε ποσοστό 6 % επί του ύψους του νομισματικού εισοδήματος που κατανέμεται στην οικεία ΕθνΚΤ παραπέμπει απλά σε έναν τύπο που πρόκειται να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των υποχρεώσεων πληρωμής ορισμένου συμμετέχοντος κράτους μέλους. Αυτό μειώνει τον κίνδυνο πιθανής άσκησης πίεσης στα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων των ΕθνΚΤ από την άποψη των διαδικασιών ανεξάρτητης λήψης των αποφάσεων τους για στρατηγικές επενδύσεων και κινδύνου και για διανομή κερδών. Τέλος, η ΕΚΤ θα χαϊρέτιζε την απάλειψη του καθήκοντος που της αναθέτει ο προτεινόμενος κανονισμός να γνωστοποιεί στην Επιτροπή έως τις 30 Απριλίου κάθε έτους, για τους σκοπούς του υπολογισμού των συνεισφορών των συμμετεχόντων κρατών μελών, το ύψος του νομισματικού εισοδήματος που κατανέμεται στις ΕθνΚΤ του Ευρωσυστήματος σύμφωνα με το άρθρο 32 του καταστατικού του ΕΣΚΤ. Η απάλειψη αυτή αναμένεται ότι θα αποσοβήσει ενδεχόμενο κίνδυνο προσβολής της θεσμικής ανεξαρτησίας της ΕΚΤ. Εν προκειμένω η ΕΚΤ τελεί σε ετοιμότητα να συνεργαστεί με την Επιτροπή, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 27 του προτεινόμενου κανονισμού, η οποία αποσαφηνίζει ότι η ΕΚΤ θα πρέπει να γνωστοποιεί στην Επιτροπή το ύψος του νομισματικού εισοδήματος που δικαιούνται οι ΕθνΚΤ του Ευρωσυστήματος.

1.2. Οικονομική ανεξαρτησία

Η αρχή της οικονομικής ανεξαρτησίας συνεπάγεται την υποχρέωση των ΕθνΚΤ να διαθέτουν επαρκείς πόρους για να ασκούν τα σχετικά με το ΕΣΚΤ καθήκοντά τους και τα εθνικά τους καθήκοντα. Τα κράτη μέλη δεν επιτρέπεται να οδηγούν τις οικείες ΕθνΚΤ σε ανεπάρκεια των οικονομικών πόρων που απαιτεί η άσκηση των εν λόγω καθηκόντων τους ⁽²⁾. Σύμφωνα με τον προτεινόμενο κανονισμό, οι εθνικές συνεισφορές στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης κατά τις αναφορές του σχεδίου συμφωνίας πρέπει να καταβάλλονται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Δεν συνιστούν συνεισφορές ή υποχρεώσεις των ΕθνΚΤ ή της ΕΚΤ. Επομένως, ο προτεινόμενος κανονισμός δεν φαίνεται να θίγει την ικανότητα των ΕθνΚΤ να διαθέτουν επαρκείς οικονομικούς πόρους που να τους εξασφαλίζουν αυτονομία κατά την εκπλήρωση της αποστολής τους.

1.3. Πρόσθετες σκέψεις

1.3.1. Η ΕΚΤ αντιλαμβάνεται ότι ο υπολογισμός των εθνικών συνεισφορών στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης αποσυνδέεται από το όποιο πραγματικό εισόδημα ή τα κέρδη κεντρικής τράπεζας. Το ύψος του νομισματικού εισοδήματος που κατανέμεται στις ΕθνΚΤ μπορεί να θεωρηθεί ως παράμετρος του υπολογισμού που μεταβάλλεται ετησίως. Επομένως, το ποσοστό 6 % που μνημονεύεται στο σχέδιο συμφωνίας ως σημείο αναφοράς για τους σκοπούς του υπολογισμού των εθνικών συνεισφορών στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης θα πρέπει απλά να θεωρείται ότι παραπέμπει στο τελικό ύψος του νομισματικού εισοδήματος που κατανέμεται στις ΕθνΚΤ. Αυτό θα πρέπει να ισχύει ακόμη και σε περίπτωση ζημίας της ΕΚΤ που πρόκειται να καλυφθεί εν όλω ή εν μέρει από το νομισματικό εισόδημα του αντίστοιχου οικονομικού έτους σύμφωνα με το άρθρο 33.2 του καταστατικού του ΕΣΚΤ ⁽³⁾.

1.3.2. Η ΕΚΤ σημειώνει ότι η σύνδεση των συνεισφορών των συμμετεχόντων κρατών μελών στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης με το νομισματικό εισόδημα μέσω της εφαρμογής προκαθορισμένης ποσοστιαίας τιμής οδηγεί αυτόματα σε μεταβλητότητα των συνεισφορών. Η μεταβλητότητα αυτή μπορεί να επηρεάσει τη μεταβίβαση νέων πόρων στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης.

1.3.3. Ο προτεινόμενος κανονισμός χρησιμοποιεί το ετήσιο νομισματικό εισόδημα του Ευρωσυστήματος ως βάση υπολογισμού των ετήσιων συνεισφορών τόσο των κρατών μελών με νόμισμα το ευρώ όσο και των κρατών μελών εκτός ζώνης ευρώ που συμμετέχουν στον ΜΣΙ ΙΙ. Όσον αφορά τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ, το νομισματικό εισόδημα κατανέμεται μεταξύ των οικείων ΕθνΚΤ σύμφωνα με τα μερίδια συμμετοχής τους στην κλειδα κατανομής για την εγγραφή στο κεφάλαιο της ΕΚΤ, στα οποία αποδίδεται ίδια στάθμιση με βάση το μερίδιο συμμετοχής κάθε κράτους μέλους στον πληθυσμό και το ΑΕΠ της Ένωσης κατά τους ορισμούς του άρθρου 29 του καταστατικού του ΕΣΚΤ. Ωστόσο, οι συνεισφορές στο Ταμείο εκ μέρους των κρατών μελών εκτός ζώνης ευρώ που συμμετέχουν στον ΜΣΙ ΙΙ υπολογίζονται με βάση το νομισματικό εισόδημα του Ευρωσυστήματος, σταθμιζόμενο ανά κράτος μέλος μόνο με βάση τα στοιχεία του ΑΕΠ του. Η ανακολουθία αυτή μπορεί να οδηγήσει σε συγκριτικά μεγαλύτερες ή μικρότερες συνεισφορές των κρατών μελών εκτός ζώνης ευρώ που συμμετέχουν στον ΜΣΙ ΙΙ.

⁽¹⁾ Βλέπε έκθεση της ΕΚΤ για τη σύγκλιση, Μάιος 2018, σ. 21.

⁽²⁾ Βλέπε έκθεση της ΕΚΤ για τη σύγκλιση, Μάιος 2018, σ. 25.

⁽³⁾ Το άρθρο 33.2 του καταστατικού του ΕΣΚΤ ορίζει ότι σε περίπτωση ζημίας της ΕΚΤ η ζημία αυτή μπορεί να καλυφθεί από το γενικό αποθεματικό της και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, μετά από απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της, από το νομισματικό εισόδημα του αντίστοιχου οικονομικού έτους, κατ' αναλογία και μέχρι το ύψος των ποσών που κατανέμονται στις ΕθνΚΤ σύμφωνα με το άρθρο 32.5 του ίδιου καταστατικού.

2. Διαχείριση δανείων

- 2.1. Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον προτεινόμενο κανονισμό, η ΕΚΤ τελεί σε ετοιμότητα προκειμένου να λάβει από κοινού με την Επιτροπή τα αναγκαία μέτρα για τη διαχείριση των δανείων, καθώς και το ποσό κεφαλαίου και τόκων που οφείλει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος βάσει δανείου από την EISF, σε λογαριασμό τηρούμενο στην ίδια. Εν προκειμένω η ΕΚΤ σημειώνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 21.2 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, η ίδια μπορεί να ενεργεί ως δημοσιονομικός αντιπρόσωπος των θεσμικών οργάνων της Ένωσης κατά τον ίδιο τρόπο με τον οποίο μπορεί να ασκείται η διαχείριση των δανείων με τη συμμετοχή και της ίδιας, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού μηχανισμού χρηματοοικονομικής σταθεροποίησης ⁽¹⁾.
- 2.2. Τυχόν ποσά στήριξης από την EISF, τα οποία κατατίθενται σε ειδικούς λογαριασμούς που το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ανοίγει στην οικεία ΕθνΚΤ για τη διαχείριση της λαμβανόμενης στήριξης, πρόκειται να αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπουν οι οικείες νομικές πράξεις, όπως η κατευθυντήρια γραμμή ΕΚΤ/2014/9 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽²⁾.

Συγκεκριμένες προτάσεις της ΕΚΤ για αναδιατύπωση του προτεινόμενου κανονισμού παρατίθενται σε ξεχωριστό τεχνικό έγγραφο εργασίας και συνοδεύονται από τη σχετική αιτιολογία. Το τεχνικό έγγραφο εργασίας είναι διαθέσιμο στην αγγλική γλώσσα στον δικτυακό τόπο της ΕΚΤ.

Φρανκφούρτη, 9 Νοεμβρίου 2018.

Ο Πρόεδρος της ΕΚΤ

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Βλέπε άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 407/2010 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2010, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού μηχανισμού χρηματοοικονομικής σταθεροποίησης (ΕΕ L 118 της 12.5.2010, σ. 1).

⁽²⁾ Κατευθυντήρια γραμμή ΕΚΤ/2014/9 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 20ής Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με εγχώριες πράξεις διαχείρισης ενεργητικού και παθητικού από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες (ΕΕ L 159 της 28.5.2014, σ. 56).